



תת"ע 69/03/19 - מדינת ישראל נגד פבל טרנוב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

19.9.19

תת"ע 69-03-19 מדינת ישראל נ' פבל טרנוב

בפני כב' השופט, סגן הנשיא עופר נהרי
בעניין: מאשימה

מדינת ישראל

נגד

פבל טרנוב

נאשם

הכרעת - דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי הוא נהג בחוסר זהירות בניגוד לתקנה 21 (ג) לתקנות התעבורה וזאת בכך שעפ"י הטענה נגע הוא במסך הטלפון הנייד תוך כדי נהיגה בכביש מספר 4 ק"מ.

למען ההבנה יוסבר כי בדו"ח אשר נערך נטען כי ראשו של הנהג הנ"ל היה מופנה אגב כך אל מסך הטלפון לזמן ממושך של כמה עשרות מטרים של נהיגה.

הנאשם כפר במיוחס לו ולפיכך נקבע והתקיים דין הוכחות.

מטעם המאשימה העיד השוטר מר עידן כהן (ע.ת.1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם (ע.ה.1).

לאחר שהתרשמתי ישירות מן העדויות ובחנתי את הראיה, וכן אף לאחר שלקחתי בחשבון כי עדות יחידה מטעם התביעה מצויה בפני, הגעתי למסקנה שהתביעה הוכיחה כנדרש את המיוחס לנאשם - נהיגה חסרת זהירות.

ואלה נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

השוטר ערך דו"ח מפורט אשר מן הפרטים המצויים בו עולה כי תצפיתו מן האופנוע ובסמיכות רבה למכוניתו של הנאשם, באור יום, היתה תצפית קרובה וטובה.

השוטר פירט את נתיב נסיעת הנאשם ואת נתיב נסיעתו שלו עם האופנוע; פירט כיצד ראה דרך החלון השקוף של רכב הנאשם וללא כל הסתרה או הפרעה ואף באיזו יד נוגע הנאשם במסך הטלפון הנייד; וזאת אגב כך שהנאשם מתקדם עם מכוניתו כמה עשרות מטרים כשראשו של הנאשם מופנה אל מסך הטלפון הנ"ל.



הנאשם בחר בבית המשפט למקד את שאלותיו בחקירה נגדית מול השוטר בעיקר בשאלות בקשר עם קיום או אי קיום מצלמת דרך אצל השוטר.

השוטר שב והשיב על כך כי הוא לא צילם את האירוע אלא קלט את האירוע בחושיו וללא צילום וכי בהסתמך על שקלטו חושיו הוא מעיד.

לאור התמקדותו כאמור של הנאשם בנקודה זו אסביר לנאשם כי צילום של אירוע בעת ביצוע אכיפה ע"י שוטר בכביש בעבירה שכזו איננו בגדר הכרח שבלעדיו אין עת עסקין בדיני הראיות.

במקרה זה מצויה בפני עדות השוטר על אשר לטענתו ראה את שראה בעיניו ובקירבה רבה לרכב הנאשם ואגב שמירת קשר עין רצוף.

לצין שהנאשם בחר שלא לעמת כלל את השוטר בחקירה נגדית עם היבטים שרשם השוטר בדו"ח.

לא מצאתי כי נסתר אם כך שהשוטר היה כאמור בקירבה רבה; כי תאר נכונה את מיקום רכב הנאשם ומיקום האופנוע בנתיב זה לצד זה, וכי יכול היה השוטר להבחין באשר טוען הוא כי הבחין מבחינת פעולותיו של הנאשם עם מסך הטלפון (נגיעה במסך אגב הפניה ממושכת של הראש אל המסך במקום אל הכביש).

הפניית מבט מן הכביש אל מסך הטלפון אגב התקדמות בת עשרות מטרים היא ברת סיכון ברור בכביש. למכשמצטרפת לכך גם הורדת יד ימין מן ההגה ומגע במסך הטלפון, הדברים מתעצמים.

לצין אגב כי הנאשם עצמו העיד כי מהירות נסיעתו היתה כ - 60 קמ"ש.

ניתן אם כך גם להבין כיצב יכולה היתה מכוניתו של הנאשם להתקדם כמה עשרות מטרים בנסיבות שכאלה במצב זה , וזאת כגירסת השוטר.

ניתן גם , בכל הכבוד, להבין בנסיבות אלה את החשש שמא הסחת הדעת מן הכביש אגב התקדמות המכונית עלולה חלילה להביא להתרחשות תאונה.

הנאשם חזר וטען והלין על כי שוטרים על אופנועים אינם נוסעים סתם כך "בתמימות" אלא מחפשים הם.

בכך צודק הנאשם. אסביר לנאשם כי זהו חלק מתפקידם של השוטרים בעת אכיפה והם אכן אינם נוסעים שם סתם כך אלא אכן מבצעים את עבודתם המשטרתית בהגנה על הציבור ומבצעים אכיפה לגיטימית וזאת כדי לצמצם את מקרי אירועי תאונות הדרכים בכבישי ישראל.

אין סיבה בידי לקבוע כי השוטר נקט כביכול בחוסר אובייקטיביות באכיפה כלפי הנאשם.

התגובה הספונטנית של הנאשם , אשר אגב לא רק שלא נסתרה אלא שניכר שהנאשם אף אישר אותה עקרונית



בהתבטאותו בעמ' 5 שורות 23-24 לפרוטוקול, היתה:

"לא אני הייתי בוויז".

ובכן, תגובה זו מחזקת שהשוטר ראה נכון שתשומת הלב של הנאשם - הן באצבע על המסך והן בהורדת מבט ממושכת מן הכביש עשרות מטרים של התקדמות - לא היתה בעת ההיא לכביש אלא לנעשה במסך הטלפון.

התנהלות שכזו אכן מגבשת יסודותיה של עבירת נהיגה בחוסר זהירות ועלולה כאמור להסתיים חלילה גם בתאונה.

לאור כל המפורט לעיל מורשע לפיכך הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום 19.9.19, במעמד הצדדים.